

Kutya vagy macska...

Már rég szerettem volna egy kiscicát, akivel játszhatnék a lakásban. Ahányszor megemlítettem, apukám percekig sorolta, hogy miért nem akar állatot az otthonunkban. Mindenhová felmászik, letépi a függönyt, hullatja a szőrét.

A napokban ismét előálltam az ötlettel, de most nem hagytam apukámat beszélni. Én kezdtem érvelni, miért is lenne jó egy cica. Elmondtam, hogy órákig el lehet vele játszani, akár egy zsinegre kötött papírcsomóval. Milyen cucci, amikor szalad vagy ugrál a papír után.

Igaz, tudom: az állattartás felelősséggel jár. Megígértem, hogy én fogom üríteni a macskaalmot, és naponta porszívózok is! Estére meg bezárnánk egy állathordozó ketrecbe, így helye is lenne, mégsem mászkálna szabadon a lakásban éjszaka. Arra, hogy mindenhova felmászik, és a függöny is veszélybe kerül, nos, nem tudtam jó megoldást találni.

Apukám türelmesen végighallgatott. Azt válaszolta, gondolkozik a dolgon. Hozzátette még, el ne feledjem: a bájos kicsi állat gyorsan felnő, és akkor már inkább a szabadban mászkál, nem velem fog játszani.

Itt tartunk most. Talán nem reménytelen a helyzet...

Troznai Roland 8.a

Landorhegyi Sportiskolai Általános Iskola